

DESIRE®

A romantic couple embracing in bed. The man is on the left, shirtless with a white shirt draped over his shoulders, looking towards the woman. The woman is on the right, wearing a shimmering gold sequined dress and a large diamond necklace, with her eyes closed and a slight smile. They are lying on a blue satin pillow. The background is dark and moody.

Jules Bennetová
Lásku, nebo nic

 HARLEQUIN®
TM

JULES BENNETTOVÁ

LÁSKU, NEBO NIC

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

v červenci jsem Vám nachystal příběhy, které přímo volají po tom, abyste si našla klidnou chvíli někde venku na čerstvém vzduchu, posadila se s nimi do stínu a nechala se unášet do světů, kde plane vášně, svírají se srdce a emoce získávají vládu nad rozumem. Ano, tak to je, přestože všichni mužští hrdinové červencových titulů se pyšní chladnou logičností, neústupnou cílevědomostí a přesvědčením, že nejdůležitější je hlavně neztratit kontrolu nad svým životem! Asi se již usmíváte. Jak si lze udržet kontrolu nad svým životem, pokud ho opravdu žijeme, pokud se stýkáme s živými lidmi a pokud milujeme? V tu chvíli do něj vstoupí tolik proměnných, že nějaká představa kontroly vypadá jako pohádka pro děti.

Ať již tedy sáhnete po kterékoli romanci, věřím, že si četbu krásně užijete a že mé příběhy přispějí k pohodovému času Vašeho léta.

S láskou

Váš Harlequin

Jules Bennetová

LÁSKU, NEBO NIC

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Un Unexpected Scandal

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Jules Bennett
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6586-7 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6587-4 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6588-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Do zad Nicka Campbella bušil studený jarní déšť. Neotevřená obálka v jeho ruce ukryvala tajemství, které čekalo na odhalení. A on si v hloubi duše přál, aby zemřelo společně s jeho matkou.

Stál nad otevřenou rakví a díval se na záplavu rudých růží ležících všude kolem. Matka mu zanechala dopis a spolu s ním i informaci, kde najde další dva. Tolik tajuplných zpráv doslova na smrtelné posteli.

Právě teď mu ale na žádné z nich nikterak nezáleželo. Jediné, co opravdu cítil, byla neutuchající, ničující bolest a prázdnota ze ztráty milované bytosti.

Samozřejmě že matčino přání splní a dopis si přečte. Od matčiny smrti uplynulo pět dní a po celou tu dobu nosil dopis v kapse, myslel na něj, ale pořád toho měl dost na práci především se zařizováním pohřbu, že se k jeho otevření jednoduše nedostal.

Čas ho však neúprosně tlačil a Nick chápal, že nastal okamžik, kdy musí splnit svůj slib. Až odsud odejde, nebude mít na starosti nic naléhavého, nic tak důležitého, aby mu bránilo dopis otevřít.

Odvrátil pohled od rakve a podíval se na pomačkanou obálku v ruce. Roztrhl ji a vytáhl z ní složený list papíru. Ještě hluboký nádech a pustil se do čtení.

Ne, to přece není možné. Zaplavilo ho tolik emocí, že si s nimi nevěděl rady. Šok. Hněv. Zmatek. Přečetl

si dopis ještě jednou v naději, že se třeba napoprvé mýlil, že mu třeba jen špatně porozuměl, ale ne, slova na papíře byla stále stejná a on věděl, že se s nimi nikdy nedokáže smířit.

Když se před několika týdny dozvěděl, že matka umírá, uzavřel se do sebe. Děsila ho představa budoucnosti, ve které již matka nebude. A už vůbec si nedokázal představit, že by měl úplně sám dokončit renovaci resortu, kterou matka s jeho pomocí započala.

A právě tento projekt ho přivedl k Silvii.

Hlavní projektantka přestavby Silvia Laneová se na jednu noc stala někým o hodně víc než pouhou spolupracovnicí, něčím víc než pouhou známou.

Byla tak úžasně vášnivá, tak neuvěřitelně sexy, že na ni od té doby nedokázal přestat myslet. Na její smyslný pohled, když si rozepnula své přiléhavé šaty a nechala je sklouznout podél boků. Na to, jak křičela jeho jméno ve chvíli, kdy se jí zmocnil divoký a nekontrolovatelný orgasmus a na okamžik ji zcela uchvátil do své moci.

Za poslední čtyři týdny neuplynul jediný den, aby si jejich noční setkání alespoň jednou nepřehrál ve vzpomínkách. Druhý den ráno se rychle oblékla a oba se shodli, že dál jejich vztah pokračovat nebude. Silvia byla ve městě nová a začínala si zde budovat kariéru. Nebylo by dobré, kdyby se rozkřiklo, že se vyspala hned s prvním bohatým klientem. A ani on nebyl v postavení, aby si mohl do života vpustit další komplikace.

Silvia ho však dokázala utěšit ve chvíli největšího žalu, když se dozvěděl, že matce zbývá sotva několik týdnů života. A Nick věděl, že by její útěchu potřeboval znovu.

Přejížděl očima řádky, až mu ručně psaný text splynul v jednu rozmazanou šmouhu. Nejraději by dopis roztrhal a pokusil se tím zahnat noční můru,

kteřou mu nepochybně způsobí. Tak snadné to ale mít nebude. Ničemu nerozuměl. Matka mu nikdy ne lhala a nikdy by mu úmyslně neublížila, dokonce ani bombou, kterou nyní držel v ruce.

Což ale neznamenal, že by chápal, proč před ním tak dlouho tajila pravdu. Nebo proč se mu ji rozhodla sdělit až po smrti. Na to odpověď neznal. A co myslela těmi dalšími dvěma dopisy?

Nick se roztrřeseně nadechl a zachvěl se zimou. Ještě jednou se s matkou v duchu rozloučil a byl čas jít. Nyní musí dodržet slib, který matce dal. Pokračovat v její práci a respektovat její poslední přání.

Praskot lámáných větviček ho přiměl, aby se prudce otočil. A rázem se ocitl tvář v tvář ženě, s níž strávil nejúžasnější noc svého života.

Silvia stála ve stínu mohutného prastarého dubu a dívala se, jak dává své matce poslední sbohem. Viděla, jak vytáhl z kapsy obálku a dlouze si ji před otevřením prohlíží.

Nakonec se rozhodla vystoupit ze stínu, aby si nemyslel, že ho snad potají sleduje.

Již pět dnů se ho snažila dovolat, ale pak se dozvěděla o smrti jeho matky a pochopila, proč jí neodpovídá na zmeřkané hovory a zanechané textové zprávy.

Nebyla tu však proto, že by chtěla porušit dohodu, kterou spolu uzavřeli po společně strávené noci.

Již několik měsíců spolu měli těsný a funkční pracovní vztah. Jednoho dne večer se jí u sebe v kanceláři svěřil s nemocí své matky, a pak už jedna věc vedla k druhé.

Již od prvního okamžiku, kdy ji najal na přípravu projektu, však cítili, jak je to k sobě přitahuje.

Zakládala si na své profesionální cti a svoje sexuální představy a fantazie, které v ní probouzel, si tedy nechávala pro sebe. Až do onoho osudného večera.

Jedno zaváhání ji pak přivedlo až sem. Toužila ho k sobě přivínout a utěšit jeho žal stejně, jako to udělala tehdy.

Nebylo jí jasné, proč jeho šarmu vlastně podlehla. Jistě, poznala již řadu mužů, kteří ji okouzlili, ale to neznamenal, že by se s nimi musela hned vyspat. Nejspíš za to mohla Nickova bezradnost a zranitelnost oné noci. A samozřejmě i jeho nepřehlédnutelný sex-appeal. I díky němu tehdy bojovala předem ztracenou bitvu.

Sevřela rukojeť deštníku pevně v ruce a druhou ruku si zastrčila do kapsy. Šedá obloha docela odpovídala její náladě. Ještě jednou se nadechla a vykročila.

Nick už ji zpozoroval a jeho mysl mu ihned vykreslila vzpomínku na to, jak se mu oddala přímo na jeho psacím stole...

Od té doby se neviděli, ale ona na něj ani na okamžik nepřestávala myslet. Vlastně už nemyslela na nic jiného.

„Co tady děláš?“ zeptal se hlasem přetékačím emocemi.

Ještě nikdy ho nezažila takto oblečeného v dokonalém černém obleku a v bílé košili s vzorně uvázanou kravatou a hladce oholeného. Do práce chodíval zpravidla v džínsech a košili, s třídním strništěm na bradě a rozčuchanými blond vlasy, které měl nyní perfektně upravené. Jediným spojujícím prvkem byly jeho brýle s tmavými obroučkami.

Soustřed se, Silvie. Nejsi tady proto, abyste se dávali znovu dohromady. A navíc drží smutek.

Ani jeden z nich si nemohl dovolit v jejich aférce pokračovat.

Nick tehdy ráno ihned zmizel a ji z toho dodnes bolelo srdce. Načasování dnešní události snad ani nemohlo přijít v nevhodnější dobu. Nikdy v životě však

nelhala a nebyla ochotná s tím začínat. I když by ho tím mohla ochránit před dalšími šokujícími novinkami.

„Jen jsem se na tebe přišla podívat,“ přiznala se upřímně. „Ale nechtěla jsem tě rušit při obřadu, bylo tady tolik lidí, které jsem v životě neviděla... vím, že sem nepatřím, ale přijít jsem musela.“

Což nevystihuje ani zlomek pravdy.

„Zkoušela jsem ti volat a posílala jsem ti esemesky,“ pokračovala, zatímco jí dešť dál neúnavně bušil do napjaté látky deštníku. „A tak mě napadlo, že jediné místo, kde tě spolehlivě zastihnu a kde si budeme moc promluvit, bude tady.“

Kapky deště vytvářely dojem, že Nickovy vlasy jsou tmavší než ve skutečnosti. Zdálo se, že je mu zcela lhostejné, že je na kost promáčený.

Přesto vypadal zatraceně hezky.

„Promluvit?“ Zavrtěl nechápavě hlavou a sundal si brýle. Otřel si rukou tvář a setřásl si z prstů vodu. „Práce teď bude muset nějakou dobu počkat. Víم, že jsem na tebe s celým projektem tlačil, ale –“

„Já tu ale nejsem kvůli práci.“

Na okamžik srahl překvapeně obočí, ale rychle se zase vzpamatoval. „Promluvíme si ve voze.“

Pocítila osten viny. Stojí před rakví své matky v okamžiku posledního rozloučení, a ona ho otravuje požadavkem na to, že s ním musí mluvit.

Kdyby ale zprávy, které mu musí sdělit, nebyly tak zásadní, určitě by si je nechala na jindy.

„Mohu na tebe počkat u sebe v autě,“ kývla hlavou směrem k bělostné rakvi. „Nemusíš pospíchat.“

Otočila se a zamířila pryč, aby neměl možnost cokoliv namítnout. Ozámila mu, že si musí promluvit, a on souhlasil. Teď musí vydržet, až za ní přijde, a nezbláznit se dřív, než se ho dočká.

V okamžiku, kdy vklouzla za volant, zavřela oči

a snažila se pomalým dýcháním uklidnit. Nervozitou a netrpělivostí by ničemu nepomohla. Teď bylo hlavní, aby sama nad sebou získala kontrolu. Hysterie a zbytečná přepjatost by všechno jen více zkomplikovaly. Koneckonců, vždycky si zakládala na své střízlivé profesionalitě. Jenže ještě nikdy se jí nestalo, aby se její profesní a osobní život proluly jako právě teď.

Čekala sotva pár minut a dveře u spolujezdce se otevřely. Nick strčil hlavu dovnitř a probral ji z jejího snění. „Jsem úplně promočený. Jeď za mnou ke mně, já se převléknu a pak si promluvíme.“

Zabouchl dveře dřív, než se stačila ohradit, a tak pouze zatlačila hlavu do opěrky a bezmocně zaklela. Sem se za ním vydala bez ohledu na déšť především proto, že se jí nechtělo jezdit k němu domů. Až mu sdělí svou novinu, bude lepší, když přitom nebude na jeho domácím území. A také už nechtěla čekat.

I proto se rozhodla, že za ním nepojede ani teď.

Místo toho otevřela dveře vystoupila na déšť. Bez deštníku, jen tak. Přitáhla si límec pláště blíž k tělu a zamířila k jeho hrozivě vyhlížejícímu černému SUV. Nervy měla napnuté k prasknutí, ale spolkla všechny emoce a soustředila se na úkol, který na ni čekal.

„Potřebuju s tebou mluvit,“ zopakoval mu do zad.

Otočil se, zcela očividně nechápal, proč ho neposlechla a nesplnila jeho pokyny. Jenže Silvia již měla dost čekání i tajemství, které v sobě tak dlouho nosila. Tajemství, na které byla sama. Byla zvyklá stavět se k problémům čelem a nyní byl nejvyšší čas, aby začala plánovat změny, ke kterým již brzy dojde.

A nějaký lepší okamžik stejně neexistoval, a tak to prostě řekla.

„Jsem těhotná.“

Nic. Zůstal nehybně stát, jako by nevnímal, co mu právě řekla.

„Nicku?“ ujistila se, že ji opravdu slyšel.

„Jeď za mnou. Sejdeme se u mě.“

S těmito slovy se znovu otočil, nasedl do auta a jednoduše odjel. Takže k němu přece jenom bude muset jet. A to první, co mu řekne, bude, že nemá právo jí něco přikazovat. On ani nikdo jiný.

DRUHÁ KAPITOLA

Nick upřímně pochyboval, že by ho dneska mohlo potkat ještě něco horšího. Neuměl si ani představit, co by to mohlo být.

Nejprve uložil matku k poslednímu odpočinku.

Pak si přečetl její poslední slova v podobě dopisu, který mu zanechala a který mu doslova vyrazil dech.

A nakonec, jako by toho opravdu nebylo dost, mu hlavní projektantka mnohamilionové přestavby matčina hotelového a rekreačního komplexu oznámí, že s ním čeká dítě.

Odbočil na dlouhou příjezdovou cestu ke své horské rezidenci s výhledem na národní park Great Smoky Mountains. Vysoké jedle a borovice stály podél cesty jako majestátní stráž. Tohle místo pro něj bylo vždy tichým útočištěm, kam se uchýloval v okamžicích, kdy měl pocit, že mu jeho hektický život investora a obchodního magnáta přerůstá přes hlavu. Dnes mu ani pohled na rozlehlý, přesto ale útulný jednopatrový srub nepřinesl klid, který podvědomě očekával. Nervy měl napjaté k prasknutí a zmítal jím pocit bolesti i neodčinitelné viny.

Dítě.

Opravdu z něj bude otec? Podle všeho ano. O rodičovství ovšem nic neví. Nikdy žádnou rodinu neplánoval a nikdy po ní ani netoužil.

Téměř čtyřicet let se snažil zjistit, kdo je jeho otec, ale matka mu pokaždé odpovídala, že někdy je

prostě lépe nic nevědět. Je ironií, že ho nyní osud nasměroval přesně do role, s níž nemá ani tu nejmenší zkušenost.

A to všechno se ženou, s níž strávil jednu jedinou noc.

Jistě, než k ní došlo, mnohokrát o ní snil. Silvia ho okouzila nejen svým vzhledem, ale také vtípem a inteligencí, nemluvě o báječném souznění, které prožívali při realizaci matčiných plánů. Přestavba horského resortu zdárně pokračovala a nový hotel by měli otevřít již letos na podzim. Nyní už to ovšem bude pouze na něm.

Dokonce i matka si Silvii oblíbila. Hodně se spolu nasmály a zdálo se, že si rozumí nejen v pracovní, ale i v osobní rovině. Nick byl Silvii nesmírně vděčný, že matce umožnila, aby těch posledních několik týdnů, které jí ještě zbývaly, byla opravdu šťastná. Z jejich romáнку na jednu noc si hlavu nedělal, ale změnit vztah se Silvii na něco trvalého, možná dokonce doživotního, jak to nyní vypadalo, považoval za naprostou katastrofu.

Zajel do garáže a nechal otevřené dveře, aby tam Silvia mohla vjet za ním. Neměl nejmenší tušení, co jí řekne, ani jak má vůbec začít. Za normálních okolností by jistě na něco přišel, na odpovídající reakci na zprávu, že bude otcem, ale dnes toho prostě nebyl schopný.

Přesto všechno chápal, že se ocitl v nesmírně překerní situaci. Silvii bezmezně věřil, jinak by ji k projektu ani nepřizval. A kdyby jí nevěřil, nikdy by se s ní nevyspal. Je tedy zřejmé, že mu o svém těhotenství nelže.

Vystoupil, sundal si sako a rozepnul si dva horní knoflíčky košile. Svou proměnu zakončil tím, že si vyhnul oba rukávy. Ne, blesklo mu hlavou, obleky definitivně nejsou nic pro něj.

V kapse mu zavibroval mobilní telefon. Pohlédl na displej a ani se neobtěžoval hovor přijmout. Kancelář Rustyho Lockwooda. Kdy jindy by měli volat, když ne právě *ted*, kdy se doslova tetelí blahem, že se mu zhroutil celý svět. Rusty měl pod palcem přidělovací licenci na prodej alkoholu v široko dalekém okolí. Zároveň byl také největším dodavatelem do všech barů a hotelů. A vy jste buď kupovali od něho, nebo vám jednoduše nevydal licenci. Rusty byl prvotřídní lotr a zároveň jeho největší nepřítel. Odmítl matce prodat licenci a nejspíš se ji snažil dotlačit k tomu, aby mu svůj dovolenkový komplex levně odprodala.

K řešení problémů s Rustym ovšem přistoupí, až na něj přijde řada. A Rusty bude muset pochopit, že si zahrává s ohněm. Nyní má ovšem na starosti něco důležitějšího. Jednu krizi hezky po druhé.

Obrátil se k Silvii, protože to byla momentálně krize číslo jedna.

Silvia rozhodně neplýtvala časem. „Já ti řeknu, že jsem těhotná a ty hned vezmeš do zaječích?“ zaútočila a shrnula si z obličeje pramen mokrých vlasů.

„Chtěla jsi to snad řešit na hřbitově?“ nenechal si nic líbit.

Když neodpovídala, otočil se a zamířil do domu. Nechal otevřené dveře, aby mohla vejít, a ignoroval přitom mumlání za svými zády, které dosti zřetelně naznačovalo, co si myslí o jeho kavalírství. Samozřejmě věděl, že se chová hrozně a že si Silvia takové jednání nezaslouží. Zhluboka se nadechl a snažil se dostat své emoce pod kontrolu.

Teprve v kuchyni mu došlo, že je na kost promáčená. To byl koneckonců i on, ale nic z toho nevnímal. S rozvahou, která se mu konečně začala vracet, pochopil, že musí v první řadě změnit přístup. Opravdu není nutné, aby se Silvia kvůli jeho bezohlednosti nachladila. A v jejím stavu už vůbec ne.